

‘Vereenvoudiging r

Algemeen

[F. Lidian]

De regelgeving op het gebied van etikettering van diervoeding is de laatste jaren sterk gewijzigd. “Veel regels zijn geactualiseerd en vervangen door één harmonische wet”, stelt Diederik Standaert. Zowel additieven, voermiddelen en mengvoeders hebben met veranderende regelgeving te maken.

Bij mengvoeders moet het etiket vermelden voor welke diersoorten het geschikt is en hoe het moet worden toegevoerd.

De regelgeving op het gebied van etikettering van diervoeding werd onlangs besproken op het vijfde European Equine Health and Nutrition Congress in Waregem. De etiketteringsregelgeving is de laatste jaren sterk gewijzigd. “Vooral de vereenvoudiging in de regelgeving is merkwaardig”, meent Diederik Standaert van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid. “Veel regels zijn geactualiseerd en vervangen door één harmonische wet, die in alle deelstaten van Europa toepasbaar is.” Geproduceerd veevoeder moet veilig zijn en mag geen negatief effect heb-

ben op het milieu of dierwelzijn. Diervoeders moeten gezond, deugdelijk en zuiver zijn, geschikt voor het beoogde doel en van gebruikelijke handelskwaliteit. Daarnaast moet het voeder in overeenstemming met de bepalingen van de EG-regelgeving worden gelabeld, verpakt en gepresenteerd.

Grondstoffenregister

Sinds kort is een register beschikbaar met daarin alle bruikbare voeremiddelen. De middelen worden kort beschreven en zijn voorzien van een code. Het register is door de diervoederindustrie

samengesteld en volledig vrijblijvend; het is enkel een hulpmiddel om een etiket mee samen te stellen. Wanneer de naam van een voeremiddel wordt gebruikt, moeten alle bepalingen vanuit het register worden nageleefd en moet het product overeenstemmen met het beschreven voeremiddel. De lijst is niet limiterend en kan door de diervoederindustrie zelf worden aangevuld. De melding in het register (www.feedmaterials-register.eu) betekent niet dat de voeremiddelen zijn gecontroleerd.

Grijze zone

Producten die zich in de grijze zone bevinden, worden beter omschreven. Op basis van de drie belangrijkste criteria, productie- of verwerkingsmethode, veiligheid en/of werkingsmechanisme en de functionaliteit van het product, worden ze ingedeeld als additief of als voeremiddel. Delen van kruiden of planten, gebroken, gemalen of gedroogd,

g merkwaardig'

worden als voedermiddel beschouwd, terwijl extracten van planten, gestandaardiseerd en gezuiverd, als additief worden beschouwd. Wanneer er een claim op een product wordt gelegd, kan het niet langer als 'gewoon' voedermiddel worden beschouwd.

Etikettering

Alle woorden, gegevens, merken, afbeeldingen, merknamen of tekens die worden gelinkt aan een diervoeder, kunnen als etiket worden beschouwd. Het is hierbij niet van belang of deze informatie op de verpakking, in een document of op internet staat. Ook publicaties voor reclamedoeleinden vallen onder dezelfde regelgeving. De informatie die wordt verstrekt, mag de gebruiker in geen geval misleiden. Ook bij verkoop op afstand (internet, folders, et cetera) is het verplicht de etiketteringsvoorschriften te volgen. Verantwoordelijk hiervoor is de persoon die het voeder het eerst op de markt brengt – bijvoorbeeld de producent of importeur – of de exploitant onder wiens naam het voeder wordt verhandeld. Het etiket wordt opgesteld in de officiële taal van de lidstaat of regio waar het voeder in de handel wordt gebracht. De algemene voorschriften inzake etikettering worden aangevuld met specifieke regels per diervoeder. Elk etiket moet verplicht vermelden: het soort diervoeder (voedermiddel, compleet voeder of aanvullend diervoeder), de naam van het bedrijf of persoon die verantwoordelijk is voor de etikettering, het batchnummer of referentienummer van de partij, de netto hoeveelheid of het volume, het vochtgehalte en details van additieven die zijn toegevoegd.

Voermiddel

Voor voedermiddelen zijn specifieke eisen van toepassing. Zo moet het etiket de naam van het voedermiddel en de

samenstelling (eiwit, vet, et cetera) weergeven. Wanneer additieven met een maximum toegelaten gehalte zijn opgenomen of wanneer een additief niet voor alle dieren is toegelaten, moet het etiket vermelden voor welke dieren het voedermiddel is bedoeld en op welke wijze het voedermiddel moet worden gebruikt. Ook de houdbaarheid moet zijn aangegeven.

Mengvoeder

Bij mengvoerders moet het etiket vermelden voor welke diersoorten het geschikt is en hoe het moet worden toegediend. Ook hier moet de minimale houdbaarheid zijn aangegeven. De gebruikte voedermiddelen moeten in dalende volgorde van gewicht worden aangegeven. Bekendmaking van de exacte hoeveelheden is niet verplicht. Diervoederbedrijven moeten de samenstelling op 15 procent nauwkeurig beschikbaar stellen aan een koper wanneer deze daarom vraagt. Wanneer de aanwezigheid van een voedermiddel expliciet wordt benadrukt op het etiket, dan moet de juiste hoeveelheid worden prijsgegeven. Voor mengvoerders bestemd voor niet-voedselproducerende dieren moet enkel de groep waartoe de voedermiddelen behoren worden vermeld op het etiket. Voorbeelden van deze groepen zijn dierlijke producten en producten van de oliebereiding. Afzonderlijke voedermiddelen mogen achterwege blijven. Daarnaast moet de analytische samenstelling, evenals de naam van het bedrijf, de producent of zijn identificatienummer op het etiket staan vermeld.

Additieven

Wanneer additieven in voedermiddelen of samengestelde veevoerders worden gebruikt, gelden andere voorwaarden. Voor alle toevoegingsmiddelen waar sprake is van een maximum gebruiks-

Nieuwe regelgeving etikettering

Claims

De claims die worden weergegeven op het etiket of bij de presentatie van het veevoeder, mogen de koper niet misleiden met betrekking tot het beoogde gebruik, met betrekking tot de kenmerken van het diervoeder, noch door gevolgen te suggereren die door het gebruik ervan niet op zullen treden. Bovendien mogen 'normale' kenmerken die ook aan gelijkwaardige voedermiddelen worden toegeschreven, niet als claim worden gebruikt. Claims moeten objectief, verifieerbaar door overheid of een bevoegde instantie, en begrijpelijk voor de gebruiker zijn. Het is niet toegestaan om preventieve, genezende of een bijzonder voedingsdoel toe te schrijven aan veevoerders. Dit laatste is wel toegestaan bij dieetvoeding. Wel mogen claims worden gegeven die betrekking hebben op de optimalisatie van voeding of op de ondersteuning of bescherming van fysiologische omstandigheden. Ook beweringen over voedingsonevenwichten zijn toegestaan, op voorwaarde dat er geen pathologische symptomen mee worden verbonden. Op verzoek moet de persoon die verantwoordelijk is voor de etikettering alle wetenschappelijke informatie ter rechtvaardiging van de claim ter beschikking kunnen stellen aan de overheid of bevoegde instanties. Indien de claim niet voldoende is onderbouwd, wordt die als misleidend beschouwd.

niveau, zoals zoötechnische additieven, coccidiostatica en histomonostatica en ureum, moeten de volgende gegevens worden vermeld: de specifieke naam van het product zoals in de vergunning aangegeven, toegevoegde hoeveelheid, identificatie van het additief en het actieve bestandsdeel.

Voor alle andere soorten additieven is er een geheel of gedeeltelijke vrijwillige etikettering. Bij nutritionele of sensorische additieven moet de specifieke naam en toegevoegde hoeveelheid worden weergegeven. Ook wanneer de aanwezigheid van een additief uitdrukkelijk op het etiket staat, moet de specifieke naam en de toegevoegde hoeveelheid worden weergegeven. Op verzoek van de klant moet de naam, het identificatienummer en actief bestanddeel ter beschikking worden gesteld. ■